

АЛЬТЕРНАТИВНІ МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ГЛОБАЛЬНОЇ ОСВІТИ

Демократизація освіти передбачає ліберальний підхід до оцінювання знань, тому що оцінювання є невід'ємною частиною процесу викладання та засвоєння матеріалу, а спосіб, в який

find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

Якщо розглядати викладача як учня, який навчає інших учнів, ми маємо людину, яка крім вміння викладати іноземну мову з точки зору лінгвістики, є учителем, який з одного боку є дуже обмеженим, а з іншого досить вільним. Це вимагає від викладача певні якості, такі як:

1. здатність розуміти –WHY?
2. здатність вибирати — WHAT?
3. здатність робити, або творити — HOW?

Оцінювання є багатофункціональною задачею. Функції оцінювання треба поділяти на специфічні та неспецифічні.

Можна виділити такі специфічні функції оцінювання:

— моніторинг прогресу в порівнянні з попередніми досягненнями;

— фіксація рівня професіоналізму;

— прогноз майбутніх досягнень;

— діагностика запобіжників, які заважають студенту успішно навчатися;

— корегуюча функція, яка допомагає студенту уникати помилок у майбутньому.

Серед неспецифічних функцій оцінювання можна розрізнити наступні:

— навчаюча функція (опитування в формі тесту може навчити студента багатьом речам, яких він раніше не знав;

— мотивуюча функція (студент отримує стимул навчатися краще) ;

— соціальна функція (підвищення рівня самооцінки та встановлення певного особистого статусу в своєму середовищі);

— функція інтелектуального розвитку (розвиток гнучкого мислення та вміння робити обґрунтовані припущення);

— організуюча та самоорганізуюча функція.

Різноманітні функції оцінювання взаємодіють, підкріплюючи одна одну, в той же час не всі проявлять себе в кожній окремій формі оцінювання. Таким чином, використовуючи різноманітні форми оцінювання, треба пам'ятати, що оцінювання не обмежується тестуванням, тому що є багато інших, альтернативних форм оцінювання. Крім того, оцінювання знань студентів не є інструментом, який застосовується через певні проміжки часу, а навпаки є постійним інструментом навчання. Крім того, навіть традиційні форми перевірки знань мають багато невикористаних можливостей розвитку гнучкого, неупередженого способу мислення.

Оцінювання процесу навчання з боку студентів є частиною глобального процесу оцінювання. Поширеною є практика опитування студентів щодо якості викладання після закінчення курсу. Інформація поступає до керівництва навчального закладу, але насправді не впливає на процес навчання. Оцінювання студентами методів та вмінь викладача має бути глобально орієнтованим та висвітлювати методи та стратегії з точки зору завдань глобальної освіти, в жодному разі не принижуючи особистість вчителя. Наприклад, щодо іноземної мови, студент має оцінювати своє відношення до вивчення мови, але ніколи його відношення до особистості викладача. Анкетування має включати непрямі запитання щодо того, чи є викладання орієнтованим на студента, а не на підручник, чи процес навчання є комунікативним, а не формальним, чи є навчання креативним, а не імітаційним.

Література

1. *Biboletova. M. Curriculum Standards and the Implications for Teacher Training. Moscow Linguistic University — 1996.*
2. *Case R. Integration in the Global Education Curriculum. Russia — 1996.*

*Червінська Л. П., д-р екон. наук, професор
кафедри управління персоналом та економіки праці*

КРЕАТИВНА ТЕХНІКА ВИКОРИСТАННЯ «МОЗКОВОГО ШТУРМУ» В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Метод мозкового штурму запропонований американським ученим А.Ф. Осборном у 1940-х рр. як поліпшений варіант діалогу Сократа з широким використанням вільних асоціацій. Основні цілі застосування методу — колективний пошук ідей, поділ процесів